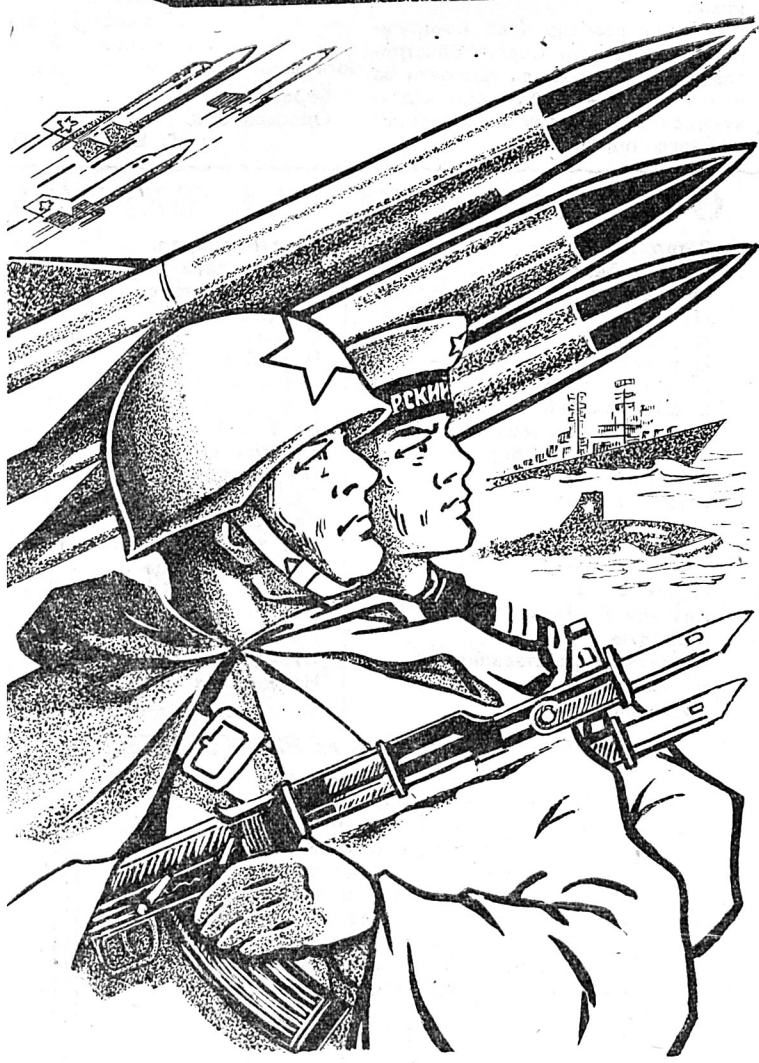

СЛАВА ЗБРОЙНИМ СИЛАМ СРСР!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗАГАЛЬНООБЛАСНИЙ СУБОТНИК

У Полтавській області відбувся «Тиждень миру», присвячений 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Ініціаторами його проведення виступили ветерани Лубенської ковро-постяної фабрики. Їх почин схвалено облпрофрадою і обласним Комітетом захисту миру і рекомендовано провести загальнообласний суботник, а кошти, зароблені в цей день, перерахувати до Радянського фонду миру.

Колектив Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1 гаряче підтримує ініціативу лубенчан.

Перед початком суботника відбувся мітинг, який відкрила секретар партійної організації УВП-1 Т. М. Базарова. Ветеран Великої Вітчизняної війни загосп М. І. Приходько, ударниця комуністичної праці швей-мотористка К. М. Казакова, майстер розкрійної ділянки Л. Л. Воробйова, директор підприємства Є. І. Забродіна та інші, що виступили на мітингу, підтримали лубенчан і одноставно вирішили відпрацювати один вихідний день, а зароблені кошти в сумі 400 карбованців перерахувати у фонд миру.

В. ДОЛГІН,
інженер-економіст Полтавського УВП-1.

ЧЕРГОВИЙ НОМЕР ЖУРНАЛУ

Вийшов у світ третій номер теоретичного і політичного журналу ЦК КПРС «Коммунист».

У номері опубліковано виклад постанов ЦК КПРС «Про підсумки обміну партійних документів» і «Про 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років».

Під рубрикою «Соціально-економічні і політичні проблеми роз-

винутого соціалізму» надруковано передову статтю — «До нових успіхів соціалістичного змагання», статті: члена Політбюро, секретаря ЦК КПРС Ф. Кулакова — «Десятиріччя історичного Пленуму», доктора економічних наук Б. Мільнера — «Про організацію управління», доктора філософських наук Б. Григор'яна — «Проблема людини в марксистсько-ленінській філософії», Б. Тулуїна — «Радянський студент: ідейне і моральне виховання».

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 8 (396)

Субота, 22 лютого 1975 р.

Ціна 2 коп.

НА ПОСТУ

Живе Вітчизна-мати
У дружбі і цвіту.
Стоять її солдати
Незмінно на посту.
Це Армія Радянська —
Всім вогнищам — стіна.
В буремну громадянську
Народжена вона.
Під Нарвою і Псковом,
Вздовж моря берегів,
На сході, під Ростовом
Громила ворогів.
І грали дроб копита
В планету-барабан.
То нісся на бандитів
Кіннотний ураган.
Не знали ми спокою
Ні вдень ні уночі.
І кликали до бою
Невтомні сурмачі.
Коли за всі кордони
Прогнали ворогів,
Під Прапором Червоним
Наш рідний край зацвів.
Коли ж в лиху годину
Пробив війни набат,
На захист Батьківщини
Піднявся знов солдат.
І плавила криця,
Як ми пішли вперед
Фашизму-кровопивцю,
Ламаючи хребет.
Від Волги до кордону
І до Берліну аж
Фашистам похоронний
Гармати грали марш.
І знову мирне небо
Синіє вздовж і вшир.
Ракети, як багнети,
Чатують людству мир.
Щоб знов блакить знаєцька
Не краляло густу,
Вся Армія Радянська
Постійно на посту.

Кость ДЯЧЕНКО.

ОЗОВИСЯ

Як звать тебе? Хоч словом
озовися...
Іван? Петро? Уляночка? Василь?
...Лежить іржава каска на узліссі,
Тече й тече з дерев червоне
листя
І полинами пахне звідусіль.
Як звать? Немає безіменних
Солдатів, що сказали тверде:
«ні».
Схилились віти в шані, мов
знамена.
Павло? Сергію? Ігоре? Олено? —
Лиш олені промчали в гушні...
Ти чуєш: в ріднім
білоруським місті,
В далекому молдавському селі
Зринає в піднебесся слазна
пісня,
О, засвітися, зоре, освятися,
Дитина народилась на землі!
Тремтять вуста
у материнським лоні
І кулачки стискаються малі.
Дзвенить роса, б'ють
дзвоники у дзвони
І коні аж шаліють на припоні,
Дитина народилась на землі!
А ти мовчиш... Хоч словом
озовися.
Відкрився світу іменем своїм.
...Лежить іржава каска на узліссі,
Тече й тече з дерев червоне
листя
І в тиші, мов у клітці,
б'ється грім.

Юрій ТЕРЕЩЕНКО.

НА СТОРОЖІ МИРУ, СОЦІАЛІЗМУ І БЕЗПЕКИ НАРОДІВ

Завтра — День Радянської Армії і Військово-Морського флоту. В нинішньому році радянський народ зустрічає цю славу річницю своїх Збройних Сил в обстановці високого політичного і трудового піднесення по перетворенню в життя історичних рішень XXIV з'їзду КПРС. На підприємствах, на будовах і транспорті, в колгоспах і радгоспах — скрізь шириться всенародне змагання за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

Трудящі нашої країни досягли нових успіхів у справі дальшого зміцнення могутності Вітчизни, невинного підвищення добробуту народу. Успішно здійснюється Програма миру, прийнята XXIV з'їздом КПРС. Небезпека війни відсувається в результаті того, що розрядка у відносинах з капіталістичними країнами стає все більше стійкою.

Однак висновок, зроблений на XXIV з'їзді КПРС про те, що «сили агресії і милітаризму хоч і притиснені, але не знешкоджені», зберігає свою силу. В такій обстановці Радянські Збройні Сили забезпечують мирні, сприятливі умови для здійснення наших величезних програм творення.

Соціалістична революція в Росії, молода Радянська республіка потребували військового захисту. Тому 15 (28) січня 1918 року Рада Народних Комісарів прийняла історичний декрет про утворення Робітничо-Селянської Червоної Армії, а через два тижні — декрет про створення Робітничо-Селянського Червоного флоту. Незабаром загони молоді Червоної Армії зустрілися в запеклому бою з німецькими військами під Псковом та Нарвою. Інтервенти одержали рішучу відсіч, їх рух на Петроград було зупинено. На честь цієї історичної події щороку 23 лютого святкується День Радянської Армії і Військово-Морського флоту.

Біля колиски соціалістичних Збройних Сил стояв Володимир Ілліч Ленін. Під його керівництвом розв'язувалися найскладніші проблеми воєнної політики, стратегії і тактики, питання озброєння та постачання армії і флоту, розстановки керівних кадрів.

Після перемоги над іноземними інтервентами і білогвардійцями, наш народ розпочав будівництво соціалізму. За роки довоєних п'ятирічок великий крок вперед зробило народне господарство СРСР, зміцніла морально-політична єдність радянського суспільства. Все це мало вирішальне значення для підготовки країни і народу для відбиття агресії з боку міжнародного імперіалізму.

Віроломний напад фашистської Німеччини став суворим випробуванням для народу і його Збройних Сил. Смертельна небезпека нависла над Батьківщиною. Довгим і виключно важким був шлях до Великої Перемоги, тридцятиріччя якої незабаром будемо відзначати. Готуючись до зустрічі цієї знаменної дати, ветерани Великої Вітчизняної війни і праці нашої республіки звернулися до всіх трудівників із закликом: «Станемо на трудову Вахту Перемоги!». Їх заклик гаряче підтримали колишні фронтовики і ветерани праці, що трудяться на підприємствах і в виробничих об'єднаннях нашого Товариства.

Звільняючи рідну землю від окупантів, Радянська Армія тим самим свято виконувала не тільки свій патріотичний, але й інтернаціональний обов'язок. Переможний наступ нашої армії на заході сприяв дальшому росту визвольної боротьби патріотичних сил в Югославії, Польщі, Чехословаччині, Болгарії, Румунії, Албанії, Франції, Італії та інших країнах.

Велика Перемога над фашистською Німеччиною переконливо продемонструвала вирішальні переваги радянського суспільного і державного ладу, перевагу соціалізму над капіталізмом.

Розрядка міжнародної напруженості, реалізм у відносинах між державами з різним соціальним ладом, що все більше здобуває верх, не може не радувати. Але разом з цим є сили, які не зацікавлені в цьому процесі. Вони хочуть ще сильніше розкрутити маховик гонки озброєнь. Тому, борючись за розрядку напруженості, міжнародну безпеку, не можна забувати про зміцнення оборонної могутності нашої країни.

Заходи, здійснені партією за останні роки, дали можливість істотно зміцнити міць і боєздатність Радянських Збройних Сил. Нині вони досягли якісно нового етапу свого розвитку і повністю забезпечують сприятливі умови будівництва комунізму в СРСР.

У сучасних умовах Збройні Сили нашої країни разом з арміями братніх країн забезпечують безпеку всієї соціалістичної співдружності. Захист соціалізму набрав нині яскраво вираженого інтернаціонального характеру. Нині імперіалізм протистоїть могутній соціалістичній співдружності, що володіє великими матеріальними ресурсами і величезною військовою могутністю.

СВІТЛО ВЕЛИКОГО ПОДВИГУ

Київ, вулиця Чекістів, 8. Ця адреса стала відомою лише недавно і жителям міста-героя і гостям. Тут у світло-блакитному будинку з білим мереживом вікон розміщено Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 р.р.

...Із завмиранням серця піднялися мармуровими сходами на другий поверх. На підлозі червоні килими. На стінах білі мармурові плити з назвами фронтів, які брали участь у боях за Україну. 1082-ом дивізіям, окремим бригадам, полкам, дивізіонам, катерам-тральщикам присвоєно звання визволених міст Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Перший зал музею. Він присвячений мирному життю народів Країни Рад, які під проводом Комуністичної партії в умовах капіталістичного оточення першими проклали дорогу до соціалізму.

Сусідній зал. На стіні велика схема — горезвісний план «Барбаросса». Фашистські стратеги планували за вісім тижнів від початку війни розгромити Радянський Союз. За 56 днів Гітлер і його кліка сподівалися розбити Червону Армію і, захопивши на Сході так званий «життєвий простір», перетворити радянських людей на рабів і забезпечити рейху панування над світом. Документи, картини і фотознімки перших днів війни висвітлюють героїчну оборону Брестської фортеці, Одеси, Києва, Севастополя, Ленінграда.

Під склом численні свідки, унікальні фотознімки, де документально зафіксовано запровадження фашистами «нового порядку» на загарбаній території — масові розстріли мирних жителів, вивезення їх у рабство. Експонуються знаряддя катувань в'язнів у гітлерівських таборах смерті.

Про страшне злодіяння на Українській землі розповідає трагедія Чернігівського села Корюківки: бандити в сірих мундирах повністю спалили його разом з жителями. 256 сіл на території України були повністю знищені фашистами.

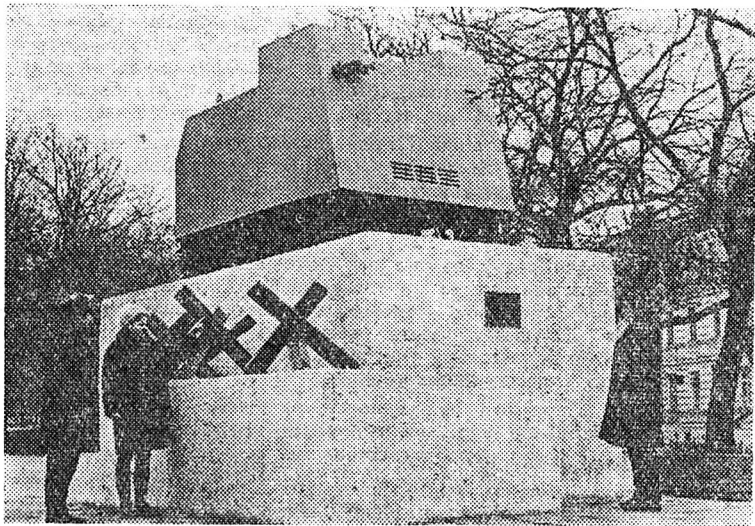
В інших залах яскраво показано перемоги радянських військ під Москвою, Сталінградом і на Курській дузі, радісну зустріч визволителів у містах і селах, коли почалося масове вигнання окупантів з рідної землі. Показано також і визвольну місію Радянської Армії в Європі, штурм рейхстага — вовчого лігва фашизму.

У всіх 19-ти залах музею виставлена багата експозиція — документи, фотознімки, нагороди і зброя фронтівиків, партизанів і підпільників, а також особисті речі трудівників тилу.

Бойові знамена звисають зі стелі. Вони вели радянських солдатів і народних месників на смертельний двобій з фашизмом за визволення рідної землі. У залах виставлено зразки вітчизняної зброї, яка була на озброєнні Червоної Армії. А на підлозі — зброя, амуніція, фашистські знамена з чорною павукоподібною свастикою.

Всі експонати музею дохідливо розповідають про доблесть і славу наших Збройних Сил, партизанів і підпільників, які в смертельному двобой перемогли добірну фашистську армію, про відданість народу Комуністичної партії, про могутність і нездоланність Радянської держави. Дорогоцінні реліквії музею наснажують нинішнє покоління і випромінюють для них незгасне світло великого подвигу.

Л. СЕМЕНІВ.

Під час героїчної оборони Одеси, в 1941 році умільці заводу «Январець» обшили бронею кілька тракторів. Своїм гуркотом та нищівним кулеметним вогнем вони наводили страх на ворога, допомагали піхоті відбивати чисельні атаки фашистських військ.

На фото: монумент трактору-танку, який встановлено поблизу заводу «Январець» в Одесі.

Фото І. ШЕРБАНИЮКА.

ГЕРОЇ СЕРЕД НАС

Всім відомий героїчний подвиг Олександра Матросова, який своїм тілом заклав амбразуру фашистського дзоту. Вірний син Ленінського комсомолу ціною свого життя дав змогу успішно завершити своєму підрозділу операцію

в районі м. Локні, Псковської області.

Подібні подвиги на протязі всієї Великої Вітчизняної війни здійснило більш як 250 чоловік. Лиш три сміливі-герої залишилися в живих. Один з них — Герой Радянського Союзу Володимир Петрович Майборський живе нині в селі Зінки, Білогірського району на Хмельниччині. Ветеран війни часто виступає із спогадами про війну, про подвиги побратимів по зброї.

Субота, 22 лютого 1975 року.

Його кремезну в напіввійськовій формі постать ви можете зустріти в Березівці де завгодно. І знають Сергія Елистратовича Абазіна тут і старе й мале. Йому 55 років, але виглядає завжди бадьорим, енергійним, навіть не вгамовним. А його військова постава й підібраність видають бувалого солдата.

Хоч це й справді так, мало хто з членів УТОГ міста знає про бойове минуле цієї людини. Мало хто чув, що в роки Великої Вітчизняної війни Сергій Елистратович був льотчиком-винищувачем. Бо сам він про це ніколи не розповідає: одне, що скромність, а друге — важко згадувати ті грізні роки, побачене, пережите... Під час одного з бойових вильотів він був контужений і відтоді втратив слух... Слух і надію літати... Але не втратив віри у життя... Ось уже тривалий час С. Е.

ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

ВОИНУ-ПОЭТЕССЕ

Мне никогда не доехать домой
С этой проклятой войны...

Н. Новосельнова.

Так положено: время уходит,
Красит волосы седина,
И особенно — если в походе,
И как груз — за Вами война.
И, навывлет пробито прожитым,
Не умеет сердце молчать...
Возвратиться с войны Вы можете,
Чтобы павшим памятью стать.
Седина и усталые руки,—
Вам, положено быть такой,
И навечно утрачены звуки,
Отсеченные прочь войной.

Так должно быть, но вижу я снова,
Как на карточке фронтовой,
Кудри юные, взгляд бедовый,
И не вижу я Вас иной.
Потому, что стихи Ваши—пламя,
И погибшим они верны;

Потому, кто они словно память
Бойцам, не пришедшим с войны.
Потому, что Вы нас тревожите,
Не даете сердцам молчать...
Возвратиться с войны Вы можете,
Чтобы павшим памятью стать.

Н. НЫРОВ.

ЗА ПОЧИНОМ ВЕТЕРАНІВ

Дружно стали на Вахту Перемоги члени УТОГ, що працюють в Ялтинському виробничому об'єднанні «Таврія».

Першим відгукнувся на заклик ветеранів війни і праці УТОГ, видрукуваний у «Нашому житті» за 8 лютого цього року, робітник другого суверірного цеху Вадим Горпинченко, який виготовляє і заточує шпильки для значків, що випускає об'єднання.

Вадим Горпинченко завів журнал, у якому фіксує свій щоденний виробіток. Ретельний самоконтроль дає йому можливість краще організувати свою роботу і щодня перевиконувати доведені завдання щонайменше на 20—30 процентів, забезпечуючи при цьому високу якість готових шпильок, які передає на дільницю значків.

Треба відзначити, що В. Горпинченко завжди бере активну участь у громадському житті. Нерідко він художньо оформляє стінну газету.

На картонажній дільниці, яка забезпечує всю «Таврію» пакувальними коробками, зразки у праці на Вахті Перемоги показують комуністка Зінаїда Ратнева та Лідія Шевченко.

Загалом, несучи трудову Вахту Перемоги, колектив цеху зобов'язався чотиримісячний виробничий план виконати до 22 квітня.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

СЛОВО ПРО ТОВАРИША

Абазін беззмінно головує в Березівському міжрайвідділі УТОГ. І завжди він чуйний, уважний до людей, які з тих чи інших причин втратили слух. Якщо з'являється в райвиконкомі, в райкомі партії, у військкоматі, в сільській Раді чи в правлінні колгоспу, там уже знають: ця поява не випадкова, Абазін — людина принципова.

І хоч не завжди без мороки доводить С. Е. Абазін свою принциповість, члени УТОГ міжрайвідділу знають: його «візити» ніколи не бувають безрезультатними.

— Наш комісар (так по-дружньому називають Сергія Елистратовича глухі) знає, як постояти за члена УТОГ,— з вдячністю відгукуються про голову міжрайвідділу його підопічні.

Заслуженою повагою користується він і в райкомі партії, і у військового комісара міста Березівки. Не одну подяку отримав від них. І клуб, очолюваний ним, — кращий в області, не раз уже займав призові місця в змаганнях за звання «Колектив високої культури обслуговування».

Такий він, ветеран Великої Вітчизняної війни, колишній солдат, а нині — рядовий трудового фронту... Поет. І не тільки в переносному значенні цього слова! Він справді пише вірші. І чимало їх уже видрукувала районна газета. А окремі вміщені і в газеті, «Красная звезда». Хвилюють вони мене, скажу відверто.

Березівка,

Одеська обл.

Г. БАВРІНЕНКО.

ОТВЕЧАЛА БЕЛАЯ БЕРЕЗА

Ветер гладил
Косы у березы,
Ей шептал:
«Грустишь ты
Много лет,
И роняешь
Голубые слезы
В обнимающий
тебя рассвет...!»

Отвечала белая береза,
Обнажая боль
Глубоких ран:
«Надо мной
Войны
Гремели грозы.
Преодо мной
Казнили партизан.
Молодые
С жизнью расставались
На крутом,
Высоком берегу.

Падали вперед,
Но не сдавались.
Но не сдавались
Гордые врагу!
С материнской лаской
И любовью,
Вся в рубцах
Я у Днепра стою,
На земле святой,
Омытой кровью
Патриотов,
Павших в том бою...
Каждый год,
Как только над рекою
Брызнет солнце
Сквозь густой туман,
Над березой,
Раннею весною
Лебеди летят
Из дальних стран...

И. ШМЕЛЕВ.

СОЛДАТСКИЕ ДУМЫ

Не написаны песни о том,
Что, идя по зеленой траве,
Кто-то машет пустым рукавом,
Кто-то ощупью чувствует свет,
Кто-то ночи не спит напролет,
И протезом скрипит и скрипит,
Кто-то к нам никогда не придет,
Чтобы чарку свою осушить...
Никогда не прочесть всех имен,
Что на скорбном граните горят,
Вечно греет бессмертный огонь
За Отчизну погибших солдат.
Им навечно — почет и любовь,
Необъятной, свободной земли!
Там, где лилась солдатская кровь,
Из цветовobelisks взошли.
У живых пусть медали звенят
И годам, и утратам назло.
С честью долг свой исполнил солдат —
На душе хорошо и светло.

С. АБАЗИН.

ВЕТЕРАН

Василь Юхимович Барда. Прізвище цієї людини знає кожний, хто працює на Черкаському учбово-виробничому підприємстві.

Всього сім років працює верстатником у заготівельному цеху УВП В. Ю. Барда, але давно вже почуває себе рідним у колективі. Здобув тут авторитет, вважає, що всім, чого досяг, зобов'язаний то-вачишам по роботі.

— Ліс — народне багатство. Його треба берегти, як хліб. Душа болить, коли добра заготовка деревини йде на дрова, коли не по-господарськи ставляться деякі робітники до народного майна. Кожен повинен дбати за державне, як про особисте, — говорить він.

Так, багато довелось пережити В. Ю. Барді на життєвому шляху, як і всім радянським людям старшого покоління. І хоч не брав участі він у боях за Москву, Київ, Сталінград, але по праву вважає себе воїном, праця, якого була відзначена медаллю «За трудову доблесть у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років».

Першим вчителем вважають молоді робітники, які прийшли працювати у заготівельний цех Черкаського УВП, В. Ю. Барду. І це нікого не дивує на підприємстві. Адже ветеран поєднав в собі все те найкраще, що характеризує людину нашого суспільства, як громадянина. Своє призначення вбачає ударник комуністичної праці у вихованні молодого покоління. Разом з ним працюють Г. Холиник, Т. Рябцева, Г. Шиленко та багато інших. Всі ті, кому в свій час Василь Юхимович дав путівку в життя, допоміг стати справжнім робітником.

Ветерана праці підприємства за самовіддану працю відзначено нагрудним знаком «Переможець соціалістичного змагання 1974 року». І ця нагорода вручена передовику виробництва по-праву. Ставши на трудову вахту, присвячену 30-річчю з Дня Великої Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками, Василь Юхимович нещодавно з гордістю рапортував про успішне завершення особистих завдань дев'ятої п'ятирічки. Зараз ветеран працює в рахунок X-ї п'ятирічки.

Т. НІКОЛАЄНКО.

Звитязно несе Вахту Перемоги полірувальник скловиробів Львівського УВП-2, ударник комуністичної праці Сергій Васильович ФРИЗНЮК.

КОРОТКО

ЗАПОРІЖЖЯ. Тут в урочистій обстановці відбулося вшанування дев'яти робітників УВП, які найкраще попрацювали минулого року і за рішенням президії Центрального правління УТОГ нагороджені знаками «Переможець дев'ятої п'ятирічки».

Почесні знаки, премії, пам'ятні подарунки вручено робітникам-ветеранам праці УВП Анастасії Яковні Богатирьовій, Раїсі Миколаївні Лемеш, Вірі Іванівні Шипило, Ользі Микитівні Букній, Петру Андрійовичу Гордієнку (майстрові групи механіка), а також молодим трудівникам Владиславі Пивчук, Катерині Радченко та Василю Сивашу.

З словом-відповіддю на відзнаку за ударну працю у четвертому році дев'ятої п'ятирічки від імені нагороджених виступила А. Я. Богатирьова.

Вона закликає всіх присутніх на зборах дружно нести Вахту Перемоги, достроково виконати річне виробниче завдання по всіх техніко-економічних показниках, потрудитися цього року краще, ніж торік.

С. МОРДУЩЕНКО.

У колективі Одеського заводу імені Жовтневої революції, в якому нараховується декілька тисяч робітників, працює компактна група членів УТОГ — понад 150 чоловік. Разом із чучими вони виготовляють сільськогосподарське знаряддя — три-, п'яти- і восьмикорпусні тракторні плуги, машини для проведення болотноосушувальних робіт та обробітку виноградників.

Старший інструктор-перекладач Клавдія Михайлівна Волкова розповідає:

— У нашій компактній групі шістнадцять ветеранів праці, які працюють на заводі більше 15 років. Три робітники відзначені урядовими нагородами. Сергій Дмитрович Більський та Василь Вікторович Божко — кавалери ордена «Знак Пошани», Анатолій Прокопович Тарахтій нагороджений медаллю «За трудову відзнаку». Шістнадцять чоловік вийшли переможцями у соціалістичному змаганні за минулий рік. 74 чоловіки — ударники комуністичної праці.

Адміністрація заводу, партбюро і місцевий комітет профспілки постійно дбають про добробут і культурне дозвілля членів УТОГ. В гуртожитку до їх по-

★ ★ ★

В первинних організаціях, а також на загальних зборах Сватівського міжрайвідділу УТОГ підбито підсумки роботи за минулий рік.

Значного успіху в проведенні масово-політичної та організа-торської роботи домоглися первинні організації УТОГ таких сіл, як Новоудуванське, Містівське, Сватове та Мілове. В Новоудуванській первинній організації, наприклад, проведено 28 читок художньої літератури. Тут відмічалось свято першої борозни. За рік здійснено 28 подвірних обходів. В цій первинній організації є свій червоний куток.

Багато проведено екскурсій, культпоходів в музей, до лісу також у Сватівській та Містівській організаціях Товариства. Тут відбулися КВК, «голубі вогники», літературні вечори, свято урожаю та інші заходи.

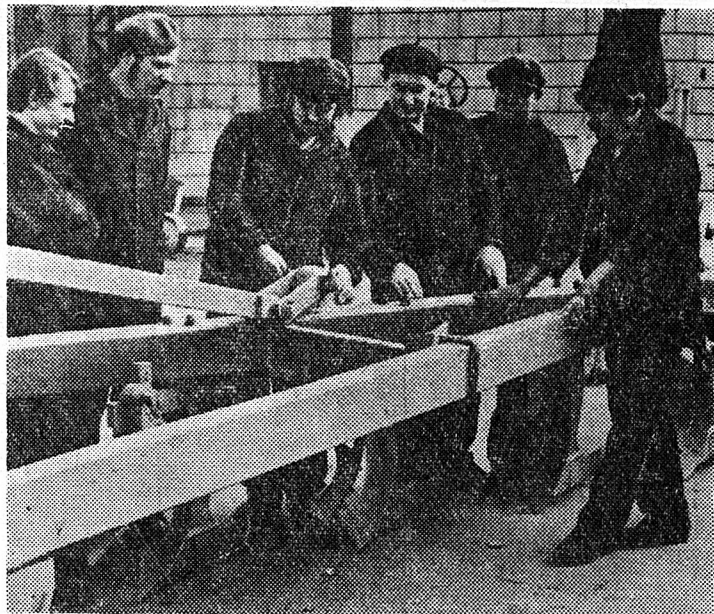
Проаналізувавши результати своєї роботи за чотири роки п'ятирічки, трудівники села ділом відповідають на Завернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Нині хлібороби колгоспів міжрайвідділу УТОГ включилися в стоденну вахту на честь 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні над фашистською Німеччиною.

В. ФЕДОРЧЕНКО,
голова Сватівського міжрай-
відділу УТОГ.

В КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

луг червоний куток, де можна прочитати свіжі газети, журнали, подивитися телепередачі. Виділе-

водських глухих спортсменів з футболістами Чернівців та Ленінграда.

на кімната під кіно-фотолабораторію. Любителі В. Казмірчук, В. Чернишов, А. Зюльковський зняли і показали кінохроніку про екскурсію кращих трудівників заводу до Умані та Кишинева, а також про товариську зустріч за-

Закінчуючи свою розмову, К. М. Волкова висловила тверду впевненість, що члени компактної групи заводу разом з усіма виробничниками докладуть усіх зусиль до того, щоб достроково завершити план останнього року п'ятирічки.

На фото: кращі робітники компактної групи, ударники комуністичної праці М. Каприця, В. Головкін, Ф. Панасюк, М. Власенко, Г. Романов, М. Корнійчук оглядають двомільйонний восьмикорпусний тракторний плуг.

★ ★ ★

Добре попрацювали в січні члени компактної групи УТОГ Павлоградського заводу електроосвітлювальної арматури, що на Дніпропетровщині. Підбивши підсумки змагання, місцевком підприємства присудив бригаді складальниць, яку очолює Тетяна Іванівна Пишна, перше місце.

Середнє виконання норм виробітку по бригаді становить 130 процентів. Якість випущеної продукції відмінна.

Бригадир складальників Т. І. Пишна — не тільки передова трудівниця, але й активна учасниця художньої самодіяльності Павлоградського будинку культури глухих. В драматичному гуртку вона виконує ведучі ролі. На обласному огляді колектив знову зайняв друге місце.

К. СУСОРОВА,
голова Павлоградського міжрайвідділу УТОГ.

КОРОТКО

З дитинства Леоніда Півня вабили до себе машини та механізми. Ставши дорослим, він працював на жатці в полі, потім допомагав ковалю, деякий час трудився на пилорамі. І скрізь Л. Г. Півень показував зразки самовідданої праці.

Нині Леонід Григорович працює в майстерні гаража колгоспу імені Горького. Добре знаючи ковальську справу та електрозварювання, Л. Г. Півень швидко й

добре усуває поломки в механізмах, з ремонтом яких звертаються до нього.

Єдиним кроком разом з чучими хліборобами йде Л. Г. Півень. За ударну працю правління колгоспу імені Горького та партійна організація вже неодноразово заносили його портрет на Дошку пошани.

Б. ДОДОНОВ.
Добровеличківський р-н.
Кіровоградська обл.

ПІДСУМКИ РАДУЮТЬ, ЗАВДАННЯ КЛИЧУТЬ

На загальних зборах колективів Львівського учбово-виробничого підприємства № 1 заслухав звіт про підсумки виконання колективного договору за 1974 рік і затвердив новий на нинішній рік. Збори пройшли активно. Робітники внесли багато доповнень до проекту нового договору з питань виробництва, культурно-масової роботи, побуту і оздоровлення.

Планом УВП-1 на 1975 рік, що включений до нового договору, передбачено випустити і реалізувати готової продукції на 5 мільйонів 520 тисяч карбованців, або на 370 тисяч карбованців більше, ніж торік. Колектив підприємства дав слово випустити швейних виробів понад встановлене завдання на 230 тисяч карбованців більше й одержати надпланового прибутку 25 тисяч карбованців. Підвищені соціалістичні зобов'язання взято також по підвищенню продуктивності праці, по заощадженню матеріалів та електроенергії, по освоєнню нових моделей чоло-

вічих сорочок. А дев'яту п'ятирічку по випуску валової продукції намічено завершити до 30 червня, по її реалізації — до 3 липня.

Новим колективним договором введено в дію положення про соціалістичне змагання. Його результати оцінюватимуться по найбільшій кількості балів, що виробничі колективи одержуватимуть за такі показники праці: виконання плану, підвищення продуктивності праці та якості продукції, заощадження матеріалів та сировини, трудова дисципліна, відвідування школи робітничої молоді, громадська робота та інше.

На підприємстві багато передовиків виробництва, що систематично перевищують норми, дають продукцію доброї якості. 22 чоловіки з них нагороджені нагрудними знаками «Переможець соціалістичного змагання» 1973 і 1974 років. Щомісяця зростає кількість виробничників, які давно вже працюють в рахунок десятої п'яти-

річки. Серед тих, що вже завершили своє особисте п'ятирічне завдання, Г. М. Войтшини, Є. І. Гриник, М. А. Мазай, Н. І. Поважук, М. М. Романів, Л. І. Росточка, С. І. Шадурський. Їх нагороджено знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки».

1975 рік — рік боротьби за зростання продуктивності праці, підвищення якості продукції. Про це говорилось і на республіканській нараді передовиків виробництва, що відбулась 2 грудня 1974 року в м. Одесі.

На нашому підприємстві за останній час помітно зросла якість швейних виробів. Цьому сприяла реконструкція виробництва, запровадження нового устаткування, технічний контроль, і старанні ставлення до роботи. У колективі чимало виробничників, що відзначаються винятковою сумлінністю в роботі, випускають продукцію тільки високої якості. Серед них: Н. Т. Скороход, Р. І. Марійчина, Є. Д. Дмитришина,

М. М. Романів, О. М. Берладіна, С. Г. Гулявська, Т. Г. Микула, Я. П. Шарко, І. В. Гунькало, В. Ф. Дерев'яно та Г. І. Кінаш. Цим швеям ніколи не повертають продукції на доробку, вони трудяться бездоганно.

З молодих робітниць хочеться відзначити випускницю виробничого навчання 1974 року — Ганну Онисинкову, Ольгу Хижу, Ольгу Олійник. Вони показують приклад зразкової дисципліни та навчання у школі робітничої молоді.

На робочих місцях комсомолок А. Кузь та Є. Стафанішиної вимпели Львівського обкому комсомолу «Червона гвоздика», якими вони нагороджені за високі виробничі показники та активну громадську роботу.

Досвідчені робітничі підприємства С. І. Годованська, С. В. Пашкевич, М. І. Шейгес, О. А. Громик та І. В. Вавитович й інші взяли шефство над молоддю. Важливу роботу проводить на підприємстві рада первинної ор-

ганізації винахідників та раціоналізаторів, яку очолює інженер Н. Б. Щелканова. За 1974 рік у виробництво впроваджено 15 раціоналізаторських пропозицій, що дали економічний ефект 3,3 тисячі карбованців і поліпшили технологію пошиття чоловічих сорочок, сприяли заощадженню тканин та покращенню крою.

Наближається 30-річчя з Дня Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Члени колективу Львівського УВП-1 прагнуть зустріти цю дату новими трудовими успіхами у своїй роботі.

Л. АЛФІМОВА,
ударниця 9-ї п'ятирічки.

НАШЕ
ЖИТТЯ 3
сторінка

Субота, 22 лютого 1975 року.

КВК В ЦЕХУ

За ініціативою перекладача Одеського виробничого об'єднання УТОГ тов. Гембайло в новому корпусі під час обідньої перерви була проведена зустріч команд механо-складального та заготівельного цехів за скороченою програмою КВК.

Зустріч пройшла добре. Піднялися їх змагання завітали робітники всіх дільниць і з великим інтересом слідували за ходом суперництва.

Під час виступу команд лунав веселий сміх, оскільки програма виявилася дуже дотепною. Найбільше всього оплесків випало на долю команди механо-складаль-

ного цеху, до складу якої входили: Грінберг (капітан), Мазейн, Лагутіна, Єгорова та Чернявська. Ця команда і перемогла в зустрічі. Її нагороджено пам'ятним сувеніром. Організатори КВК добре продумали програму і розраховували її час так, що виступ команд скінчився разом з обідньою перервою. Задоволені робітники, жваво обговорюючи побачене, розійшлися по своїх робочих місцях.

Хочеться сподіватися, що перший заводський КВК (безпосередньо на виробництві) не буде останнім, і що наступний пройде більш організовано і дотепно.

О. СУХАНОВ.

ЧИМ ТИ ЖИВЕШ?

Диспут на таку тему відбувся у Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського.

Його організували працівники культзакладу та відвідувачі-активісти. Дбаючи про успіх диспуту, вони заздалегідь підготували питання для дискусії, намаювали плакат-афішу, вчасно повідомили відвідувачів про час зустрічі тощо.

На диспуті обговорювалися, зокрема, такі питання:

— Що зробили ви для успішного завершення п'ятирічки?

— Чи завжди праця приносить вам радість?

— За що ви любите свою роботу?

— «Вчитися, вчитися і ще раз вчитися» — чи завжди ви йдете за цією великою заповіддю В. І. Леніна?

— Чи завжди у житті ви відчуваєте плече друга?

— Чи потрібна людині в житті своя «Зоря принадливого щастя»?

Ця зустріч трудівників столиці України — членів УТОГ у своєму Палаці культури принесла їм велике задоволення. Учасники диспуту жваво, по-діловому обговорили важливі питання виховання молоді на, кращих революційних, бойових та трудових традицій робітничого класу, закликали всіх присутніх взяти активну участь у розгортанні соціалістичного змагання на честь 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

С. ГУБКІН.

В обідню перерву до бібліотеки-пересувки Одеського виробничого об'єднання приходять виробничники — любителі художнього читання. Одні, щоб познайомитися з новинками літератури і обмінати вже прочитані на нові, а інші — почитати свіжу газету чи журнал.

На фото: бібліотекар на громадських засадах, обліковець Л. Крива (праворуч) оформляє видачу книг трудівникам М. Горевій і Є. Мусяк.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

СПОРТ

Широкого розвитку набув у колективі Львівського учбово-виробничого підприємства № 2 спорт. Так, у минулому році, у дитній і зимовій спартакіадах взяло участь 206 чоловік, причому 58 з них успішно здали норми ГПО.

Популярності спорту серед трудівників сприяє виробничий гімнастика, яка щодня проводиться у цехах та відділках підприємства. Причому, виробничий гімнастику проводять громадські інструктори з спорту. Всього їх на УВП—12. Краща серед них—робітниця швейно-в'язальної дільниці Я. Москалик. Доручена їй дільниця активно включилася у республіканський огляд по виробничій гімнастиці.

Шляхом поїздок у приміській зоні проводиться оздоровча робота у колективі. Крім того, наші трудівники неодноразово здійснювали поїздки у Закарпаття, Карпати на Шацькі ставки.

Широко висвітлюються в стінній пресі здобутки наших спортсменів. З гордістю писала газета УВП про кращих спортсменів підприємства, які успішно здали норми ГПО. Серед них ткаля текстильно-галантерейної дільниці Т. Цаценко, яка показала відмінні результати при здачі норм

ГПО, трафаретник текстильно-галантерейної дільниці В. Гурський, який незважаючи на похилий вік, був першим у своїй групі, ткаля текстильно-галантерейної дільниці О. Яків, член збірної команди з волейболу об'єднання УТОГ, член ради по фізкультурі підприємства, робітник текстильно-галантерейної дільниці С. Фризюк. Він входить у збірну області з легкої атлетики.

Розвиткові спорту на підприємстві сприяє і робота волейбольної секції. Систематично на підприємстві рада колективу фізкультури УВП випускає фотомонтажі, стенди, робить все для того, щоб спорт у колективі став дійсно масовим.

М. БИК.
інструктор фізвиховання
Львівського УВП-2.

★ ★ ★

У Львові відбулися змагання з особисто-командної першості УТОГ з шашок.

У першості перемогли: член УТОГ, художник Стрийського районного шляхово-ремонтного будівельного управління Михайло Василенко — перше місце; на другому місці — І. Сов'як з Львова; на третьому — Якимов — кандидат у майстри спорту (Львів).

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

На Білоцерківському УВП відбувся вечір трудової слави під девізом: «Тобі, Вітчизно, — труд, майстерність, знання!».

Червоний куток підприємства. Оркестр виконує марш комуністичних бригад. Під бурхливі оплески в зал входять переможці змагання з червоними стрічками через плече «Ударник дев'ятої п'ятирічки».

Переможців змагання: швей-мотористок Феодосію Яценко, Катерину Степаненко, Валентину Бочкало, Станіславу Кухаренко, Марію Коваль, закрійницю Галину Загоруйко та крейдувальницю Варвару Сухину вітає голова Київського об'єднання УТОГ О. О. Трохимець і вручає знаки «Ударник дев'ятої п'ятирічки». Потім директор УВП І. І. Котов вручив переможцям змагання цінні подарунки та папки-адреси.

ВШАНУВАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

Дівчата в українських костюмах на вишитому рушнику підносять винуватцям торжества хліб-сіль.

Переможців індивідуального змагання 1974 року привітав голова місцевого комітету підприємства П. І. Салай і вручив їм Почесні грамоти та грошові премії.

естафету від старших товаришів, працюватимуть ще краще і на честь 30-річчя Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною беруть на себе зобов'язання: чотиримісячний план випуску продукції завершити до 26 квітня цього року.

Березень—вересень
пінуть експресом.
Станція Осінь.
Точна адреса.

Березень — рвійник.
Вересень — мрійник.
Мчаться за ними
вітри тепловіїні.
Спалях доріг
осяває перони.

БЕРЕЗЕНЬ—ВЕРЕСЕНЬ

Вигріті сонцем
зелені вагони:

квітень
і травень,
червень
і серпень...
Милої очі вдивляються,
терпнуть:

з березня жде
на весільну хвилинку.

Ось вона, ось вона, щасна
зупинка!
...Клен викида пожовтілий листок,
як непотрібний квіток!

Микола МАЧКІВСЬКИЙ.

ШЛЯХАМИ ПЕРЕМОГИ

ДЛЯ ВАШОЇ БІБЛІОТЕКИ

ГОВОРЯТ ПОГИБШИЕ ГЕРОИ. Предсмертные письма советских борцов против немецко-фашистских захватчиков. (1941—1945 г.г.). М., Госполитиздат, 1973. 485 с.

Коли гортаєш сторінки цієї книги, вони здаються не просто квадратами паперу з відтиснутими на них друкарськими знаками, а тими, вирваними з шкільних зошитів аркушами, тими сторіночками з комсомольських квитків і навіть шершавими цеглинами, на яких герої залишили свої останні слова, звернені до тих, хто залишиться жити.

Гортаєш сторінки цієї книги і перед очима — листи, щоденники, звернення, записки. Одні з них написані людьми, що були кинуті

до фашистських катівень, інші — солдатами у вогні битв, треті — партизанами у ворожому тилу.

Неоціненні документи, зібрані в цій книзі є, немов би заповітом загинувших героїв перед кроком у вічність. Власне, перед нами — історія Великої Вітчизняної війни від червневих днів 1941 року, від Бресту і запеклих рукопашних боїв на кордонах Батьківщини до останніх днів квітня 1945 року, передодня Великої Перемоги. Але ця історія чудово помістилась не у важких томах, а в невеличкій

книжечці, сторінки якої перед передруком писалися кров'ю хоробрих.

Вся книга сприймається, як могутній хор голосів у якому звучить прокляття фашизму. Разом з тим, в ній — гімн радянській людині, як особистості. Ця, до меж стисла історія війни незаперечно доводить те, що фашизмові ніколи не перемогти ідей Великої Жовтневої соціалістичної революції, їх носія — радянську людину.

Читаючи книгу, ми ще раз проникаємо до джерела революційного подвигу.

У 1972 році у видавництві «Советская Россия» вийшла книга, що вміщувала два документальних романи Ю. Семенова: «Брильянти для диктатури пролетариата» та «Пароль не нужен». (В обох діє герой-більшовик Максим Ісаєв).

В нову книгу — «Тайная война, Максима Максимовича Ісаєва» — входять документальні романи передвоєнних і воєнних років. Це «Іспанський варіант» — про роботу Ісаєва в Іспанії в 1938 році, «Майор Вихрь» — про його участь у врятуванні Кракова і «Семнадцять мгновений весни» — про зрив нашої розвідкою сепаратних переговорів Гітлера з Даллесом.

П'ятишкін П. Незгадне полум'я. Розвідника. К., «Веселка», 1974. 147 с.

Це хвилююча розповідь партизана-ковпаківця про свого учня, а в роки Великої Вітчизняної війни молодшого побратима по зброї — юного розвідника Радія Руднева.

З перших днів війни пліч-о-пліч з батьком мужній юнак став на захист Батьківщини і нарівні з дорослими ділив усі труднощі партизанської боротьби.

Автор з любов'ю змальовує

★ ★ ★
СЕМЕНОВ Ю. С. Тайная война Максима Максимовича Исаева. М., «Советская Россия», 1974. 624 с.

ва» — входять документальні романи передвоєнних і воєнних років. Це «Іспанський варіант» — про роботу Ісаєва в Іспанії в 1938 році, «Майор Вихрь» — про його участь у врятуванні Кракова і «Семнадцять мгновений весни» — про зрив нашої розвідкою сепаратних переговорів Гітлера з Даллесом.

★ ★ ★
Розповідь про юного партизана-с.

юних месників, невігданих героїв, з якими випало йому здійснити легендарний рейд від Путив-

ратних переговорів Гітлера з Даллесом. В кожному з цих творів автор бере той чи інший епізод історії, не висвітлений в літературі, і на основі фактичного матеріалу розповідає про героїчну працю тих, хто оберігає безпеку нашої Батьківщини.

★ ★ ★
ля до Карпат у складі партизанського з'єднання.

Н. БЕЗРУЧКО,
головний бібліотекар Державної республіканської бібліотеки для дітей.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18, телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

ИНДЕКС 60981. Київ, друк. КДВО УТОГ, зам. 62—15.395. 75 р.